

● İsmail Aydoğdu

Kara Gözlü Bir Adam

- Üstad Abdurrahim Karakoç'un Aziz Hatırasına-
Rahim'in abidi, Rahman'ın kulu
Adam gibi adam, koç gibi adam.
Gözünde değildi dünyanın pulu
Buğday tenli, kara gözlü bir adam.

Mihriban merdiven, Hakk'a erdiren
Leyla'dan Mevlâ'ya yolu vardıran.
Dünya gurbetinde cennet bulduran
Dili derviş, güzel sözlü bir adam.

Adam mı olurmuş aşka düşmeyen
Aşkın ateşinde yanıp pişmeyen
Karakoç'a baksın aşka şaşmayan
Gönlü kırık, kalbi közlü bir adam.

Zülfikar elinde yürek dilinde,
Kalemi cihatta, Allah yolunda,
Bilirdi melekler sağ-ı solunda,
Sağlam sözlü,yiğit özlü bir adam.

Maraş'ın merdi, Vatan'dı hep derdi
Gönlünü dilini vatana verdi
Bu canı vatana adadım derdi
Ömür boyu seferyaz'lı bir adam.

Aç gezdi harama el uzatmadı
Üç kuruşa şiir, vatan satmadı
Keçede yattı da köşkte yatmadı
Fakirhane birkaç gözlü bir adam.

Yoktu hiç bir işi mevki - makamdan
Hâkimden, savcıdan, kaim makamdan
Uşşak'tan, Saba'dan her tür makamdan
Şiirden türküden hazlı bir adam.

Dalmadı dünyaya, düşmedi mala
İsterse bir yerde hazine bula
Eğilmez yerdeki altını ala
Dünyanın meylene nazlı bir adam.

Aydoğdu'm koçtur da kara değildir,
Ta küçükten Karakoç'a meyildir
Koç olacak kuzu baştan bellidir
Yoldaşı çoktur, çok kuz'lu bir adam.

